

1718, 23

6

~~54~~

27

21. Q. D. B. V.

DISSERTATIO IN AVGVRALIS MEDICA,
DE
FEBRE HECTICA,
QVAM
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,
DOMINO
GVILIELMO HENRICO,

DVC SAXONIÆ,
IVLIACI, CLIVIÆ, MONTIVM, ANGARIÆ, VVEST.
PHALIÆ, ET RELIQVA,

PRÆSIDE
IOANNE ADOLPHO WEDELIO,
PHILOSOPHIÆ ET MEDICINÆ DOCTORE, PROFES-
SOR. PVBL. ORDINARIO, MED. DVC. PROV. SAXO-VINAR. AC CI-
VITAT. IENENS. PHYSICO,

PRO LICENTIA
SVMMOS IN ARTE MEDICA HONORES, INSIGNIA
& Privilegia Doctoralia,

MORE MAIORVM RITE CAPESSENDI
SOLEMNI PHILATRORVM
examini submisit

HENRICVS GOTEFREDVS ZOPFF,
GERA-VARISCVS.
AD. D. VII. FEBR. M DCC XVIII.
HORIS LOQVE CONSVENTIS.

IENÆ, CHARACTERIBVS KREBSIANIS.

DOCTISSIMO NOBILISSIMO QVE
VIRO
HENR. GOTHO.
FRIEDO ZOPFFIO
MEDICAE ARTIS CANDIDATO
DIGNISSIMO
PER CONSVENTA SPECIMINA
AD
SVPREMOS IN ARTE ME-
DICA HONORES RITE CONTEN-
DENTI
FAVSTA QVAEVIS ATQVE PROSPERA
ADPРЕCATVR
IOAN. FRANCISCVS BVDDEVS.
THEOL. D. ET P. P. O.

DCCCLXXII MO NOLLISSIMO EAE

VIR O

HEINR. GOTHO

FRIEDO ZOPFHO

MES DICE AE ARTIS CANDIDATO

DIGNISSIMO

LER CONSULTA ZECCIMINA

ZAPPEMOTZ IN ARA ME

DIGA HONORIS RITE COMITI

DENTI

IVANAT GAVENS ATOMAE TROSENKI

SETRICATA

JOAN. FRANCISCAS BADDEAE

THEOL. DI. LEO

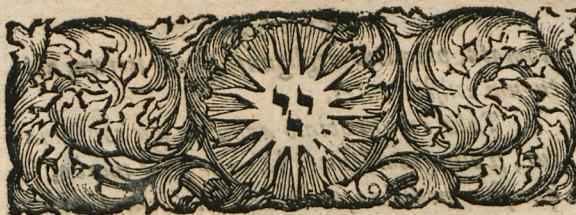
VIR DOCTISSIME, NOBI-
LISSIMEQUE,

Non consuetudo, aut recepti mores gratu-
landi mihi nunc imperant officium, sed
animus laetitia exultans ad id me impel-
lit. Nouum enim in Te exoritur sidus,
nouum ZOPFFIAE genti decus, nouumque conciliatu-
rum splendorem. Parentis Tui, venerandi senis, in
se merita dudum patria veneratur; felicitatis singularis
merito partem reputans, quod his Tua quoque sit ad-
ditura. Neque meam, quam de Te, cum omnibus,
quibus innotuisti, animo conceperam, spem fecelliisti.
Simul ac enim hanc ingressus es academiam, medi-
cae artis sacris operatus, meisque primum exceptus

X aedi.

aedibus, eam ingenii solertiam, cum modestia singu-
lari, summaque in litteris tractandis diligentia, con-
iunctam deprehendi, quae non nisi praecolla quaevis
ac egregia polliceri poterat. Quantum his omnibus
praestabas multis aliis, tantum remotum Te ostendebas
ab illorum moribus, qui tempus otio transfigunt, istud
ue sero nimis quantumuis magno pretio redimere
cupiunt. Exemplum itaque praebuisti aliis, quod
imitari, ad quod se componere debent, qui littera-
rum sacra in academiis colunt: sed nunc quoque Tuo
condiscere exemplo omnes possunt, virtutem suis non
carere vel praemiis, vel ornamenti. Ad summos
enim, qui medicæ artis alumnis conferri solent, ho-
nores, ut recto itinere contendis, ita ut Tibi felici-
ter prospereque hoc eueniatur, & parenti Tuо optimo
summeque venerabili, voluptatem quam maximam
solatiumque adferat, id quidem est, quod & in votis
habeo, & a DEO precibus deuotis impetrare non de-
sinam. Scribebam Ienae Kal. Febr. M DCC XVIII.

I. N. I.

PROOEMIVM.

Nter alia, que curationem
morborum vel difficiliorum
vel frustraneam reddunt,
impedimenta, haud infimum
est, quod ad primum mali
sensum mederi haud liceat.

Hoc enim tempore & causa morbosa facilius remoueri & corrigi, & ipsa pars affecta in integrum restitui promptius potest, quam se illagranior, hac vero debilior, magis redditur.

Id autem ne fiat, vel ipse agri, vel morbus, in culpa esse solent. & egri comittunt, ut curatio differatur, dum morbum accendentem, nisi statim grauiora, & in primis dolorosa, se exerant symptoma.

A 2

ptoma.

• 8 (0) •

ptomata, primitus negligunt, sponte iterum abi-
turum existimantes.

Talis eorum opinio adbuc magis confirma-
tur, si olim iam leuior laborauerint morbo, is-
que sine medicina euauerit, nescientes, idem
sæpe leuiorum ac periculosisimorum affectuum
esse initium.

Morbus vero intermissa medela causa euau-
dit, si leuisimum ac vix sensilem habeat acces-
sum, & successiue ac lente incrementum capiat,
citra notabilium symptomatum presentiam, un-
de agri, molestiam fore nullam sentientes, nihil
minus sibi persuadere possunt, quam se agro-
tare.

Ex his quoque est hec tica, quæ, cum dolo-
rem coniunctum habere non soleat, opinantibus
id minus agris se insinuat, & radices firmiores
agens, curationem seram difficiiliorem reddit, &
tandem nullam nisi palliativam admittit, qua in
principio tolli potuisset facillime.

Huius morbi disquisitionem loco dis-
sertationis inauguralis iam persequi constitui-
mus, cui labori ut gratia sua adesse velit Divi-
num Numen, supplices oramus!

THESS. I.

THES. I.

Reste omnino faciunt, qui ἀπὸ τῆς ἑξεως Hectica denominationem deriuant, habitualem illam innuentes totius machinæ microcosmicae diathesin, qua se difficile eradicari patitur hoc malum, cum semel altas radices in corporis penetralibus egit. Consentientem in his habent Galenum, qui Method. Med. Libr. VIII. cap. 1. §. 4. facile solubiles, inquit, morbos dicunt esse εἰς ξέστει. contra non tales εἰς ξέστη. Et concedendum illis est, ut clarioris doctrinæ gratia, ipsas etiam febres vocent εὐηνας, quæ non facile curantur, veluti ξέστης illas, quæ facile. Quoniam vero speciatim hæc, de qua agimus, febris maxime talis est, καὶ εἴσοδην ita vocari consuevit. Alii, quoniam habitus corporis etiam per εἴσοδην designatur, ideo hecticam vocari contendunt; cum in habitu corporis tanquam in subiecto consistat, vel potius eiusdem mutationem satis enormem post se trahat. Dicitur vel simpliciter hectica, vel febris hectica, ut etiam febris habitualis, colliquativa, nostris ein schwindsüchtiges- oder auszehrend Fieber.

THES. II.

Est autem Hectica febris continua, lenta, in principio subdola, postmodum vero magis manifesta, & in progressu colliquationem partium mollium, & prostrationem virium, ac tandem mortem inferens, a fermentatione prænaturali, successiva, æquali & habituata de-

6 DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICARIA

pendens. Febrim generis loco posuimus, cum requi-
sita febris hic quoque adsint omnia. Intelligimus au-
tem per febrim morbum intemperiei calidæ vniuersa-
lis, a fermentatione præternaturali dependentem. Ad
morbos enim febrem pertinere, minime autem actionem
vitalem recte dici posse, euidentissime potest de-
monstrari. Si enim curationem febris, quam natura
aliquando sola, aliquando prudenti medici auxilio adiu-
ta, præstat, confundere cum ipsa febri velimus, aliud no-
men morbo, quem natura depellit, imponendum esset,
& sic lusus saltim ac mutatio in nominibus conting-
ret, re manente eadem. Par ratio est, si pugnam na-
turae febrim velimus definire, febris enim non tam pu-
gna est, quam id præternaturale in corpore hærens, con-
tra quod pugnam init natura, ut adeo pugna, si ita vo-
care placeat, pertineat ad naturam, febris vero ad mor-
bum, merito distinguida. Sed hæc obiter saltim,

THES. III.

Continua est febris, nunquam intermittens, &
quoniam post paustum auctus videatur calor præter-
naturalis, & postmodum remittat, non tamen penitus ces-
sat, sed ad pristinum gradum, imo successiue paulo ma-
giorem, reddit. Lenta etiam deprehenditur, neque enim
acutarum instar breui finitur, nec subiço inualescit, sed
successiue magis magisque a naturali statu recedit, &
in principio vix aduertitur, vel attenditur ab ægris. Et
qb hanc causam etiam suddola est, cum leuiter & insen-
sibili-

Ribiliter primitus aucto calore fallat ægros, vt se, minus ægrotare, existiment. Quoniam autem sine intermissione, quanquam lente, augmentum huius febris fit, ad talem gradum, qui manifesto sensus ægri & aliorum incurrit, vt perueniat, necesse est, & hinc reliqua in definitione posita apparent, de quibus inferius dicendi erit occasio. Ultima differentia definitionis specifica sumta est a causa, quam paulo post explanabimus.

THES. IV.

Subiectum febris hecticæ principale idem est ac aliарum febrium, massa nimirum sanguinea vna cum corde & vasis, secundarium vero & adæquatum est totum corpus reliquum. Quemadmodum enim temperies corporis humoribus vitalibus debetur proprie, ita etiam intemperies in his fundamentum habet, qui hinc reliquo corpori similem conciliant, dum a corde per vasa sanguifera in vniuersum corpus distribuuntur.

THES. V.

Causa mali huius immediata est fermentatio præternaturalis paulatim increscens, æqualis & habituata. Fermentatio cum sit motus humorum intestinus a fibulis contrariis intermedio existente sulphure excitatus, atque in massa sanguinea hoc loco talis etiam fiat, causam video nullam, cur admittere hoc nomen nolimus, rem satis apte denotans. Nimis enim strictis cancellis includere fermentationem videntur, qui vegetabilibus

cam

eam tantum competere, & vel spiritum ardenter vel liquorem acidum vnicce pro effectu habere contendunt. Soli enim principio vitali, vel animæ, vel archeo adscribi hic motus haud potest, quod quidam facere videntur, qui febres pro actione habent vitali. Nam, quamvis tale principiu[m] primum mouens, vitale, omnino necessarium sit, & sine hoc nec calor naturalis, nec illa actio, consistere vel praestari queat, tamen illud etiam non pro modulo, vt philosophi loquuntur, actiuitatis suæ, sed pro modulo receptiuitatis agere valet. Vnde, nisi partes salino-sulphureæ sufficienti quantitate in massa sanguinea hæreant, excitari febris haud potest, imo si nimis hæ partes deficiant, frigida potius conspicitur intemperies, vt vocatur medicis, seu minor caloris gradus, quam secundum naturam esse debebat, licet principiu[m] illud vitale adsit. Vt autem fermentationi apta alias a calore externo proportionato promptius talem mortum subeant, ita etiam in corporis viuentis sanguine partes salinae & sulphureæ tali quantitate sibi iunctæ, vt ad fermentationem determinatam habiles sint, facilius in talem motum rediguntur, quia a principio vitali perpetuo & motu & calore sanguis gaudet.

THES. VI.

Præternaturalis autem hæc est fermentatio, quoniam minus proportionata est corpori, sed noxam potius infert. In principio quidem non ita longe a statu naturali recedit, vnde etiam effectus eius noxius haud fere

ferē percipitur. Paulatim vero incrementum dum caput, temporis interallo quodam interposito, increuiscit deprehenditur, & effectus magis inanifestus se exerit. Aequalis magis est sibi relicta, non enim exacerbationes notabiles habet, post pastum enim quanquam notabilior calor sentitur, is tamen ab accidente nouo chylo dependet, vnde eo iterum subacto intimeque remixto ad pristinum gradum fere, saltum ad sensum non maiorem, reddit calor præternaturalis. Habitua tarditer fermentatio hæc dicta est, quoniam a tali constitutione massa sanguinea dependeret, quæ a natura, sibi relicta, emendari nequit, vnde quasi in habitum transiit, firmiter perstans, & magis magisque, licet sensim, augetur.

THESS. VII.

Dependet talis fermentatio a constitutione massa sanguinea ita vitiata, vt eiusdem serum partim deficiat, partim acrimonia volatili fermentatiua penitus infecta sit. Vnde serum ita se habens est causa mediata proximior. Per se vero patet, defectum serii & eius acrimoniham dictam tali tantum gradu hic adeesse debere, vt fermentationi tactæ persicendiæ proportionata sint. Proportionè enim alia præsente, alia potius, quam liæ, febris oritur. Serum in statu naturali balsamicum & blandum præsens temperat & refrenat partes sanguinis aciores salino-sulphureas, nemotus earum reddatur nimius, sed proportionatus. Sin autem minuatur serum, illæ partes, eminentiores redditæ, agitationem sub-

eunt maiorem, & hinc præternaturalem fermentationem concipiunt facile, calorque augetur. Vti autem serum imminutum dicto modo occasionem præbet, vt fermentatio peregrina consurgat, ita multo magis si acrimonia volatili fermentifica inquinatum sit, id præstabit, vbi non solum non temperat sanguinis partes atiuas, sed & simul agitationem fermentificam efficit & promouet. Omnia itaque, quæ vel lymphæ defectum inferre, vel acrimoniam eiusmodi ipsi conciliare valent, ad causas hecicæ remotiores pertinent. Hæ vero sunt vel naturales, vel nonnaturales, vel præternaturales, ad quas iam considerandas progradimur.

THES. VIII.

Ex naturalibus occurrit primitus temperamenti, quod quo propius ab eiusmodi statu absit, eo promptius & facilius in eundem transit. Tale autem in primis est calidum & siccum seu cholericum, quod secundum naturam etiam pauciori gaudet humido seroso, & particularum salino-sulphurearum abundat copia. In melancholico etiam temperamento siccitas cum adsit, facilius, quam in reliquis humido abundantibus, tale quid consurgere potest. Ætas eiusmodi, vbi serum magis imminui, calor vero actiuior reddi solet, quod in iuuentute ac virili ætate fit, prona præ reliquis ad tales febres est, quam dispositionem in hac ætate constituti magis augere solent, errores diætae varios committendo. Iuniores autem ob humidum adhuc abundans ac

vege-

ACIDE DE FEBRE HECTICA.

vegetum, seniores ob partes actiwas sulphureas balsamicas successiue deficientes, non tam prompte in hoc morbi genus incidentur.

THES. IX.

Sexus sequior, qui seriosior magis est, euitare hecticam potest facilius, nisi mensium fluxus vel excedens vel deficiens, vel alia causa grauior, sanguinem ita intemperatum reddat. Nec hereditaria dispositio omittefida est, qua character talis seminalis morbificus a primo statim ortu humoribus imprimitur, qui postmodum aetate prouectiori a diæta erroribus accendentibus facilius in apricum productur, vt etiam per contrariam diætam diligenter institutam & continuatam deleri non raro potest. Habitus tandem gracilior aptus magis est ad hecticam suscipiendam, quam obesior, cum ibi humorum status proximior sit illi intemperiei, quam in obesis.

THES. X.

Ex rerum nonnaturalium classe aer calidior, serum nimis difflando, eius defectum, partes biliosas & reliquias actiwas salinas acundo, acrimoniam auget. Hinc eo anni tempore, vbi aestus aeris magis viget, vt quoque in tali loci situ, qui aeris feruori est expositus, hecticam facilius inuadit. Cibus & potus si deficiant, restitutio humidi alibilis cessat, & transpiratio & reliqua secretores continuantes seri defectum & acrimoniam, necesse

111. DISSERTATIO IN AVGYRALIS MEDICA

sario post se trahunt, vnde inedia diuturna ob hanc caulam hecticam excitat. Idem valet de potus solius defectu vel parca nimis exhibitione, qui lympham restaurare & conseruare debet. Nec aliud quid expectare a qualitate alimentorum eiusmodi possumus, vbi vel alibiles partes paucissimas, contrarias vero plurimas, in se continent, vel acrioribus volatilibus & rarefactionem inducentibus scatent. Hac enim, difflando lympham, & salia rarefacentia sanguinis augendo, noxam hic inferunt. Aromaticorum hinc, spirituorum & acrum abusus, tam potulentorum, quam esculentorum, continuatus in primis, cur hecticam efficere possit, sic patere potest.

THESS. XI.

Vigilias modum excedentes siccare, satis notum est, continuatae hinc, si talem intemperiem in sanguinea massa relinquant, mirum non est. Spiritus enim & humores in maiori motu vigilarum tempore permanent, vnde diffratio copiosior, & hac facta, acriornia humorum maior consurgit. Nec minori efficacia exercitium corporis nimium seu motus & labores nimii continuati mali huius productioni fauent. Iteratis enim musculturum vehementioribus conquasationibus, maior eriam humoribus per minimas vasorum extremitates, spiritibusque conciliatur agitatio, vt hinc celeriori cursu ad corporis transacti peripheriam, nimiam quoque per poros cutis, insensibili alias transpirationi dicator, roscidi ac necessarii humili cum virium deperditio-

ditione faciant iacturam; unde ob siccitatem maiorem inductam, acriumque concentrationem salium, simili ratione hectica fores aperiuntur. Neque damno caret, si statim a pastu, motu fortiori instituto, crudus & indigestus simul in vasa præcipitur chylus, & sic salia in sanguine magis accumulentur.

THES. XII.

Porro quoque animi pathematum efficaciam insanitatem humanam nemo negabit, qui mortem subitaneam a nimio terrore, ipsaue lætitia, obortam, vel nimiam iræ excandescientiam secutos vomitus biliosos, tortina ventris, ipsamque epilepsiam, vel melancoliam quoque, grauioribus curis, moerore atque sollicitudinibus contractam, vel ipsum tandem amorem nimium totius corporis consumptione exceptum, vñquam meminerit. Hæc vero dum præstant, quomodo turbando spiritus atque humores, secretiones consuetas varie inuertendo, lymphan dissipandoque, & hinc in acrimonia quoque inducenda humoribus, alias nutribilibus, culpa vacare possunt.

THES. XIII.

Et ne excretionum varia genera prorsus inioliamus silentio, defectu partim, partim excessu, peccantia, ad sui nos considerationem inuitant. Defectum quidem quod attinet, facilime ex naturalium secretiorum ad illibatam sanitatem conseruandam necessitate,

cum tota oeconomia animalis syncrisi debita atque dia-
crisi nitatur, patere potest, quas turbas, quanta incom-
moda earum excite suppressio, retentis sic in corpore
& fæculentis accumulatis impuritatibus, cum variis vi-
scerum obstructionibus, dyscrasiam quoque sanguinis
insignem simul inducentibus. Maxime bilis in hepa-
te, in renibus vrinæ, mensium autem & hæmorrhoidum,
per sua organa, retardata vel plane suppressa secretio
nostro patrocinatur malo, particulis salino-sulphureo-
tartareis hinc magis adauctis, non rite defecato sanguine,
variisque viscerum obstructionibus, maiori eorum
prouentui velificantibus. Neque tamen de earum ex-
cessu yllum etiam est dubium. Siue enim immodicis
per vias mensium ordinarias, aut hæmorrhoides etiam,
vel alia quacunque data porta, obortis hæmorrhagiis
balsamicus vitæ thesaurus nimia profundatur copia: si-
ue sudoribus difflente corpore, ros ille nutritius, hu-
midumque perdatur radicale, siue dysentericis aliisue
excedentibus alii profluuiis, quin diabete ipsa, similis
nutritiæ succi humidiue necessarii iactura contingat, siue
tandem, ne succi saliuialis ob abusum fumi tabaci, vel
aliorum, desperditionem laudemus, spirituum a venere
nimia, curis, vigiliis, &c. plus aqua fiat exhaustio, vel
denique suetione infantum fortiori, succi simul ali-
mentares detrahantur depauperenturque nutritum;
vberrima semper exinde hecticæ suppeditatur occasio,
in crasi latidabili hinc vitiato sanguine, siccitate majori
atque acrimonia potita imperio.

THESES.

THES. XIV.

Huc quoque pertinet medicamentorum; etiam per se optimorum, præposta nec satis circumspecta applicatio; qua officio quandoque, nimiam euacuationem excitando, vim sanitati inferre nulli dubitant, nihil hæc sua arcana aut polychresta nocere, si nihil iuuarint, falso persuasi. Sic memini iuensis cuiusdam plethorici, lassitudine totius corporis, appetitus prostratione, nariumque creberrimis hemorrhagiis, laborantis, cui alicunde afferebatur remedium summe volatile, & quantum diuidicari poterat, ex spiritu salis ammoniaci & carminatiuis quibusdam oleis remixtis atque stomachicis paratum, cuius vsu in tantum increscebat malum, vt, nimia hinc sanguinis inducta exagitatione, noctesque diesque infestantem & vix reprimendam sanguinis profusionem incurreret, hecticæque ex nimia sanguinis atque spirituum depauperatione iam esset proximus, nisi tempestiu adhuc abstinentia & magis convenienti cura esset eruptus. Sic vir quidam primarius quoque acidularum Egranarum optimo successu absoluta cura, ex vsu mercurialium pilularum sub finem adsumtarum, specioso polychrestarum deceptus titulo, inordinataque illo die prægressa diæta, tantam incurrebat hypercatharsin, vt, tono ventriculi prorsus deiecto, humorumque per aluum profusione facta nimia, lethalis eam presso pede sequeretur hectica. Ut riteam, quantum sudorifera, v. g. ex nimio theriacæ vsu, vid. *Zacetus Lusitanus Med. pr. biss. 41. 42.* purgantia item fortiora,

tiora, & stimulantia venerem incongruo tractata regimine, vel etiam ex fonte chirurgico immoderata venefactio, atque abusus fonticulorum, conferre huic malo valeant.

THESS. XV.

Supersedemus iam seorsim hic in medium afferre, quomodo iam albo fluore mulieres, iam gonorrhœa simplici & virulenta uterque sexus hec tæca incurrat labyrinthum, cum haec ad præternaturale statum potius pertineant, quo secundissimus quoque huic malo appetitus campus. Sic acutarum febrium iam æstu nimio, siccitate maiore, partiumque inducta debilitate; iam tertianæ intemperie atque incongrua cura, retentia atque impacta fortius materia peccante; iam annuo quartanæ conflictu, diuturnitate mali labefactatis viribus; iam variis mesenterii obstructionibus, ipsius osculis vasorum lacteorum a dysenteria grauiori obliteratis & occalcentibus, transitu hinc chyli impedito; eiusmodi sepius contrahitur dispositio. Porro ventriculi culpa, si eiusdem digestio vitiata talem intemperiem sanguini conciliet, hec tæcam quidam incurront, ut etiam scorbutus calidus non raro malum hoc facit & fouet. Præterea in non paucis ex abscessu, empymate, ulceribusque internis, quod phthisicis, pleuriticis, ulceribusque renum laborantibus solenne est: in aliis ex cancro occulto vel carcinomate ipso, scabie etiam vel lue venerea; in quibusdam aliis ex fontibus acria atque

atque impura assurgunt miasmata , quæ massæ sanguinæ hinc communicata eodem charactere eandem inquinant, atque sic hecticis lertisque febris subministrant pabulum. Hoc innumeris medicorum observationibus hinc inde legendis demonstrare esset facillimum, si nos superflua prolixitate delectaremur.

THES. XVI.

Hæc igitur omnia haec tenus enarrata , ut defectus & acrimoniae seri certissima præbent seminia, sic producenda fermentationi laudatae & hinc hecticæ quoque aptissima deprehenduntur. Hæc vero varias pro circumstantiarum ratione admittit differentias. Præcipuum hecticæ differentiam gradus eiusdem constituant vix ægris primo se ægrotare sentientibus, phlegmœ post pastum obortam, cum subitanœ interdum generum rubore pro bonis natura habentes, vsque dum maiori oborte calore continue exuratur corpus & marcescente carne secundus se ostendit gradus , nulla non solum facta vterius nutritione, sed nutritarum potius apparente consumptione partium ; quem tandem vix cute amplius osib[us] hærente cum facie Hippocratica atque calore adhuc maiori vltimus & sumimus excipere solet gradus. Altera differentia a more desumpta est, vbi est vel primaria vel symptomatica. Illa est, quæ nullum alium morbum pro causa habet, vt si a rerum non naturalium abusu proueniari nullo alio interveniente morbo, quod raro admodum sit. Symptomati-

C

ca

ca autem, quæ aliorum morborum effectus est, & hæc frequentissima videtur. Posset etiam hæc symptomatica ulterius diuidi, & ratione partis primario affectæ alia dici pulmonaris, alia stomachalis, alia hepatica, alia renalis, ne ipsam hereditariam vel a causis aliis desumptam seorsim laudemus, posset etiam alia dici solitaria, alia morbis aliis coniuncta, sed nolumus iam entia multiplicare præter necessitatem, cum potius ex re esse arbitremur, si hecticæ signa, variaque eiusdem consideranda sumamus phenomena.

THES. XVII.

Raro quidem patescit prius hectica, quam altas iam egit radices, quam maxime tamen decet medicum, occasione & indiciis datis de futuris etiam periculis harriolari ac præ sagire. Hoc circa metuendam hecticam efficiet, si vitæ cuiusvis rationem examinare & penitus attendere velit. Quo magis enim ad has illasue causas, superius iam enarratas, procluem hunc vel illum videat, tanto facilius de hecticæ periculo monere illum poterit.

THES. XVIII.

Non ita difficilium de hectica iam fiente fertur iudicium, dum anguis adhuc latet in herba, & instar favillæ insensibilis testa adhuc gliscit, si modo medicus tunc consulatur, vel ipsi circumstantiæ tum ratione causarum prægressarum, tum phænomenorum præsentium reddan-

reddantur cognitæ. Hoc vero dum ab ægris negligi-
tur, se ægrotare non aduententibus, quamplurimi
decipiuntur, non medici sed sua culpa, cum leue ma-
lum nec current, nec medico referant. Nam præter
causas prægressas iam tactas calor a pastu in volis præ-
fertim manuum se exerens, pulsusque a statu suo natu-
rali in frequentem deflectens, appetitus deiectus, alia-
que satis testantur hectica initia adesse.

THESS. XIX.

Postquam vero maiora cœpit incrementa, celari
amplius nescit, sed intemperies æqualis calida calore
manifesto se prodit. Magis diffato enim ac imminu-
to sero acrimoniale sanguinis aucta motum acqui-
runt humores vitales rapidiorem, cum sic magis rare-
factæ & ad motum concipiendum maiorem nimis ha-
biles sint redditæ eorum partes. Utque manifestus hic
calor secundum gradum hecticæ signat, ita in tertio
adhuc magis auctus sentitur, & aliquando in hoc ex-
acerbatur instar paroxysmorum aliarum febrium, ob pro-
portionem turbatam magis adhuc auctam. Pulsus per
totum morbi decursum frequens deprehenditur. Ci-
tatione enim sit ob rarefactionem vitiosam, debilior au-
tem ob spiritus vna absumptos & debilitatos. Vires
hisce mutationibus conformes etiam videntur, in prin-
cipio enim letiiter tantum affici conspiciuntur, ut ægri
vix sentiant aliquod detrimentum. Secundo vero in
gradu notabilius carundem decrementum spectatur, &

C 3

ad-

adhus maior lassitudo in tertio affilit. Defectui autem spirituum indies aucto, & reliquarum partium omnium debilitati haud leui sensim inducta virium prostrationem deberi, apertum est. Eo minus etiam ea runderem restauratio speranda est, quo magis, quod fere fieri solet, deiectus vna appetitus praesto est. Absumptis enim & debilitatis spiritibus, menstruo & calore ventriculi intemperatis redditis, ipsoque eius tono debilitato, sensus hic obtusior, imo deficiens fere, redditur. Dolorem præterea hectica coniunctum habere solet nullum, vnde facilius fertur ab ægris, & iis non sentientibus incrementa damnsa acquirit.

THES. XX.

Maxime etiam in nostro affectu cognoscendo nutritionis negotium, quomodo procedat, respiciendum est. In primo enim hectica gradu exigua vel nulla fere est, quod tamen sub initium haud ita animaduertitur, cum non statim, si appositio debita haud fiat, immutatio consequatur, progressu vero facto, cum roscidæ simul atque nutritibilis lymphæ deperdatur thesaurus, & particulis acribus auctis gelatinosa eiusdem destruatur consistentia, qui fieri potest aliter, quam vt in secundo gradu manifestus marcor exinde sequatur atque contabescentia. Non enim solum ineprus est sanguis ita constitutus, vt alimentum partibus præbeat, sed etiam ob acrimoniam & rapidiore motum liquat, fundit & abripit partes carnium gelatinosas ac pulposas, vt hinc

hinc satis manifeste hæc subsidunt & extenuentur. Quamvis autem in tæbe simplici & atrophia, ob mesenterii obstrunctiones, variasque causas alias, similis exarescentia contingere soleat, absque tamen febri hæc omnia fiunt. Ut adeo facilime a morbis aliis nutritionis lesioni coniunctis distingui possit hec̄tica, si modo febris lentæ simul habeatur respectus. Vnde rectissime cum *Sennerto de Febr. fol. 343. Hæferus Hercul. Medic. pag. 361.* Viennenses illos carpit homines, quos mortuorum inspectores vocant, quod omnes ac singulos hec̄tica occubuisse iudicent, quoties quali quali morbo extenuatum spectandum venerit cadauer, cum mille modis aliis corpus extenuari possit, ipsumque rō senescere nihil quam siccescere sit aliud. Porro febri tali praesente tandem plenaria corporis consumptio & marasmus incurabilis, quod in tertio gradu fit, apparet. Vnde nasus redditur acuminatus, oculi fiunt concaui, tempora collabuntur, vno verbo, facies tandem consurgit Hippocratica, ut viuum hinc reperirent ægri sceleton.

THES. XXI.

Sub dicta nimirum humorum constitutione transpiratio etiam, alias in statu naturali insensibilis & proportionata, nimis vrgetur, ut hinc per poros cutis vel insensibilis copiosior, quam par est, transpiratio fiat, vel sudores potius colliquati prorumpant, per quam viam excrementi seri exhalarē debebant vapores. Vnde quod reliquum erat in corpore, dyscrasia salibusque

sulphurcis soluendi virtute magis exaltatis, motu simul facto celeriori, resolutum penitus in auras auolat atque profunditur. Et hoc tempore maxime nocturno solet contingere, lecti tunc magis foth accedente atque calore. Quamuis ex hoc solo signo de febri hectica non statim absolute sit concludendum, cum sepe etiam scorbutici istiusmodi diffluant sudoribus.

THES. XXII.

Attendit etiam vrina mutatio in febri hectica vtiliter potest. Sub initio quidem maii sahorum similis est, & nihil certi pronunciat, progressu tamen temporis in primis in secundo & tertio gradu exinde signa incurvunt oculos, quando maiori facta colligatione oleosa evadit vrina, & instar aranticarum relae superficie eiusdem supernata quedam pinguedo. Licit in hoc quoque fallatur medicus, nisi reliqua simul conspirent, & pro signo habeat primario. Nam in bene etiam valentibus quandoque in vrina pinguedines ha apparent, bene agente natura partibus his superfluis secretis, vt *Foreshus* eleganter lib. III. Obs. III. ex Galeno ostendit, monens iuniores medicos, ne, cum vrinam oleosam videant, semper malum praesagiant.

THES. XXIII.

Tacemus iam alia symptomata, quae pro diuersitate subiectorum, & affectuum coniunctorum, adesse vel superuenire solet, ut respirationem difficultem, diarrhoe-

arriboes, proclivitatem ad iram, & similia, quæ facile ad causas suas reuocari poterunt, si omnia phænomena præsentia habeamus cognita. Ante dicta enim suffice-re poterunt ad deprehendendam hecticæ præsentiam, vt & morborum eam fouentium signa non sunt ne-gligenda, ex suis loculis petenda, quamvis quandoque affectus ille primarius latet, & præter hunc effectum nullum sui præbeat indicium, quo in casu difficilior ei-ius est cognitio, & vix, nisi per coniecturam artificio-sam, erui valet.

THESS. XXIV.

Non vero sufficit in praxi morbum morbique causam certis criteriis eruere atque cognoscere, sed pro-gnosin etiam quam maxime efflagitant adstantes æque atque ægroti; quare & hac vt se se muniat, interest fu-turi practici. Cauat igitur, ne omni periculo vacare quis dicat hecticam, licet admodum sit chronicus mor-bus, & lento tacitoque irrepat pede, adeo, vt in prin-cipio ipsi ægroti se ægrotare nesciant, crescit enim eun-do, & indies hinc redditia incurabilior tarditatem grauitate compensat. Spes vero reconualescentia atque sa-lutis tanto affulget maior, quanto minori adhuc malum persistit gradu. Et quamvis calor maxime post pastum auctus, aliaque iam percipiuntur symptomata, modo sint mitiora, nec diu iam durarint, neque funestam, cum marcescentia totius corporis, colligationem ha-beant coniunctam, immuniens insuper periculum in tem-pore

pore sibi persuaderi, citoque ferri operam, ipsi patiantur ægroti, tantum abest, vt prognosi terreamus ægrotum, vt potius spe iucundissima excitemus animi vires.

THES. XXV.

Altius vero iam actis radicibus, magisque incrementibus symptomatibus, maxime si sudores nocturni, manifesta corporis consumptioni viriumque summæ prostrationi coniuncti, indies maiora capiant incrementa, tunc spes omnino vacillat, & tanto minus de exoptato successu certi quid promittere licet, quo magis vrina oleaginosa vel aranearum telarum speciem referentes pinguedines, quas superficies vrinæ exhibit, de colligatione insigni nos certos faciunt. Neque etiam minus hecticæ coniunctum est periculum, quæ febris ardorem sequitur atque malignam, vel intermitentes quoque comitatur, ob citiorem nempe atque maiorem consumptionem humidi, viriumque prostrationem. Quemadmodum & restitutionem in integrum haud licet promittere, si principale vel minus principale quoddam viscus enormius laesum hecticæ causam foueat. Eorundem enim restitutio, si essentialiter fuerint corrupta, arti omnino negatur, vti &, leuiori casu, ob denegatum accessum cura est difficilis, destructionem vero cuiusdam visceris non sine manifesto vitæ sanitatisque periculo perferre quisquam poterit.

THES.

3100

THES. XXVI.

Pessime vero omnium se res habet, si, his maiori in gradu iam constitutis, ipsa tandem Hippocratica se sistat facies, tonoque partium prorsus resoluto sensuum quoque accedit debilitas. Quemadmodum enim illa de summa atque plenaria humidi radicalis testatur consumptio, sic difficultas loquelæ cum imbecillitate visus, ipsaque tandem obliuio, quam & delirium non raro excipit, floccos simul legentibus ægrotis, natura vires summae prostratas ipsamque instare mortem, significant. Id quod ex variis quoque excretionibus, infausto omniè nescientibus ægrotis, ob suminam toni resolutionem, contingentibus licet colligere. Vnde & capillorum profluvio, si tabe laborantibus superueniat diarrhoea, vt & sine illo, infecuturam mortem, iam dudum monuit *Hippocrates. Sect. V. Aph. 12. & 14.* Moriuntur autem hectici quidam loquendo, & moriendo loquuntur, cum resolutio spirituum aucta subitam defectionem quandoque inferat.

THES. XXVII.

Sicuti vero hocce in casu, nulla amplius reconuersientia spes est relicta, sic & in mitiori gradu hectice citam curationem haud licet promittere, si paulisper inualuerit, sin autem adhuc est in fieri hectica, facilius omnino & citius curatur, nisi causa fouens grauior obstat. Longe tamen facilius succedit cura, si iuuenilis ætatis robur succurrat nature, quam si declinante iam-

D

iam

iam ætate per se faticant vires, quæ tanto minus etiam sufficiunt, quo magis morbo iam prægresso alio, vel adhuc coniuncto, vel diuturnitate quoque mali, infraictæ magis fuerint atque exhaustæ. Et licet mulieres etiam præ viris, pueri præ iuuenibus, vel ætate virili constitutis, ob statum plerumque humidiorum facilius ferant hecticam, tamen, enormiore huius temperiei mutatione facta, eadem haud raro cum aliis experuntur fata.

THES. XXVIII.

Ceterum cum sanitate in gratiam redditum ægrotum, exinde colligere licet, si cum leuamine decrescant non solum symptomata, sed indies quoque se melius habere incipiat æger, pristino paulatim redeunte vigore. Quod si vero in phthisi coniuncta tussis cessat atque remittit, tunc id nequaquam in bonis est habendum, cum potius expectoratio puris sit maxime necessaria, qua excretione suppressa non solum augetur hectica, sed & instantis delirii præbetur indicium. *Hipp. Coac. Praenot. Text. 259.* Vti & quam maxime erraret, si quis tumorem pedum, funestum potius signum, pro noua nutrimenti appositione habere velit. Pesime vero res plerumque solent cedere, si frustra quibusuis adhibitis medicamentis, in deterius quotidie ruat malum. Quodsi vero ad finem in hecticis properat vita, viua simul mortis imago in facie appetat Hippocratis, continua nocturnis sudoribus colliquato penitus exsic-

exsiccatoque corpore, donec resoluto partium tono,
aliique arque vrinæ quandoque inuoluntario facto pro-
fluui, sensus simul cessent, ipsumque tandem corporis
cum anima soluatur vinculum.

THES. XXIX.

Hoc vero vt, quantum hominiibus est concessum,
præcaueatur sedulo auertaturque, indicationes eruenda
sunt, iuxta quas instituenda est curatio. Ex his autem
curatoria dicta fermentationem peregrinam tollere sa-
tagit, præseruatoria causam fouentem remouet & corri-
git, vitalis vocata viribus restaurandis, & symptomatibus
vrgentibus remouendis, inuigilat. Fermentationem
peregrinam in hac febri tollunt, quæ seri & defectum &
acrimoniam corrigunt. Causam vero fouentem re-
mouent, quæ hoc malum fouentem morbum adhuc
præsentem, & miasma peregrinum rarefactiuum massæ
sanguineæ inferentem, abigunt & minuunt. Vires re-
staurat, præter dicta, diæta conueniens, symptomatibus
vrgentibus autem singulis e suis loculis satisfieri debet.
Quibus vero hæc obtineri liceat, singulos remediorum
fontes percurrente, indicabimus.

THES. XXX.

Ex chirurgico fonte venæ sectio causæ fouenti a-
liquando remouenda apta est, vt si ab euacuatione san-
guinis ordinaria suppressa, v. g. ménsum vel hæmorrhoidum
obstructione timenda sit hectica, par ratio est,

D 2

si hæ-

si hæmorrhagia nimia eam inducere valens compescenda veniat. Ibi enim vel euacuando partes acres onerosas, vel deriuando ad locum excretioni conuenientem, hic vero reuellendo vsum præstat, vt hec̄t̄ca imminens præcaueatur, vel in fieri iam existens tollatur. Aliis vero in casibus, vbi talis vel similis causa haud subest, omitti potius debet, imo ne in his quidem, si principium præterlapsum sit & incrementum iam magis ceperit, amplius conuenit. Eiusdem commatis sunt reliqua, quæ sanguini euacuando destinata sunt remedia chirurgica. Haud aliter de fonticulis & setaceis est sensitiendum. Præprimis enim ad vlcus quoddam, hec̄t̄cam inducere valens, curandum, educendo & reuellingo humores acres, falsos, copiosos, vtilia sunt, ipsi vero hec̄t̄ca iam facta & ab aliis causis dependenti haud conueniunt, sed a defectu lymphæ potius contraindicantrur. A frictionibus autem nullum in hec̄t̄ca sperari potest commodum, contrariae enim potius sunt, dum humores agitant, & rarefactionem eorum promouent. Neque enim applicatio vnguentorum vel oleorum conueniens æque ad frictionem pertinet, cum hoc loco si ne frictione omnino fieri debeat, & proprie frictio euacuandi sine instituatur, quod hic alienum est.

THES. XXXI.

Ex pharmaceutico fonte quæ habentur remedia sunt vel euacuantia vel alterantia. Euacuantibus dictis indicationibus satis facere non licet, cum lymphæ defectum

fectum potius augeant. Sin autem a ventriculi vitio & cruditatibus in primis viis hærentibus foueatur, in principio leniora & mitiora conueniunt, vt rhabarbarum elect. senna, species diafenn. sirup. rosar. solutiuus, de cithor. c. rhabarb. puluis lax. veget. manna Calabrin. elect. lenit. de manna, &c. atque sic ad secundam indicacionem pertinent. Fortiora autem nec in principio sine damno adhibentur. Emetica quoque vix, nisi sub hac conditione, vnquam utilia sunt. Et quanquam *Kerckringius obseru.* 56. testetur feminam desperata febri hectica dolore ventris coniuncto laborantem emeticam curatam, glandulosa inde per aluum cum successu excreta substantia, non tamen temere haec imitari licet. Sin vero indicetur, nec contraindicans, vt vlcis pulmonum vel aliud, adsit, rad. Ipecacuanha posset sufficere.

THES. XXXII.

Sudorifera etiam hectica curatio non admittit, nec ex diaphoreticis nisi mitissima præcipitandi & temperandi magis, quam dissipandi, vim habentia, quo nomine etiam sub hisce illa referre maluimus. Nec diuretica actiuiora idonea hic sunt, & blandiora ex illis non tam euacuandi, quam aperiendi & temperandi, efficacia pollutia usurpantur. Maxime vero tanquam noxia hic vitare debemus acria, alcalia & acida.

D 3.

THES.

30 DISSE^TAT^O IN AVGVRALIS MEDICA

THE^S. XXXIII.

Alterantia autem magis scopo apta reperiuntur tam interna quam externa, ex internis primæ indicationi utilia ante omnia laudari debent humectantia seu lympham blandam restituuentia. Talia sunt aquæ diluentia, acrimonia expertia. Habentur ita aquæ destillatae, ut borrag. bugloss. ceras. nigr. summit. abietis, plantaginis, ros maialis, ros vitrioli volatilis. Vti & laudatur aqua analeptica mirabilis Ferdinandi, limac. pulmon. vitul. quæ tamen ex animalibus frustra fere adduntur, cum utiliores partes minus transcendent alembicum, sed in fundo vasis remaneant. Vnde etiam proprie hæ aquæ analeptica haud sunt, sed tantum diluentes, humectantes & alterantes. Inferire hæ aquæ possunt parandis inde portionibus, & emulsionibus. His addi merentur decocta ex rad. chin. scorzoner, cichor. glycyrrh. herb. endiu. cichor. portulac. borrag. bugloss. lactuc. flor. borrag. bugloss. nymphæ rasur. CC. eboris. hord. mund. passulis minoribus & similibus parata, vbi recte quædam ex his vegetabilibus recentia adhiberi suadent.

THE^S. XXXIV.

Vti vero hæc potissimum defectui feri debentur, ita ad acrimoniam eiusdem temperandam tum eadem conueniunt diluendo, tum aqueo-oleosa, mucilaginosa gelatinosa & dulcia temperatiora, intuolendo & obtundendo spicula salina, & rarefactionem ac distillationem lento-

lentore suo blando impedientia. Ex illis est lac afi-
num, humanum, bouillum, quod ob humidum copio-
sum iunctum vtrumque praefstat. Ita semina quatuor
frig. mai. papau. alb. nucl. pinear. pistacia amygdala.
dulcia. hord. mund. paulo ante ad decocta comumen-
datum, & similia, partim in substantia, partim in emul-
sionibus, partim in decoctis adhiberi valent. Ex mu-
cilaginosis & gelatinosis conueniunt gelatina corn. ceru.
ebor. carn. suill. rad. alth. symphyt. gumm. Arab. tragac.
& ex talibus compositus puluis Haly. Circa semina
laudata tamen notandum, quod semper recentia, non
autem rancida, recipiantur, quod & in pulu. Haly obser-
vandum, vnde non nisi recenter dispensatus praescribi
debet, ne ob acrimoniam rancidam potius noceat. Dul-
cia, quae hic conueniunt temperatiora, non autem mel-
lita vel mere saccharata, sint, vt passulae Corinthiacæ, rob.
de passulis, elect. de passulis, conseru. rosar. symphyt.
confect. alkerm. s. mosch. quibus accenseri omnino me-
retur celebre hodie sic dictum saccharum lactis. Hæc
tamen omnia ita prudenter administranda sunt, vt & ven-
triculi habeamus rationem, & reliquarum circumstan-
tiarum, ne, dum hæc seri vitia corrigere intendimus, a-
lia inducamus.

THES. XXXV.

Ad acrimoniam volatilem compescendam ex al-
terantibus etiam apta sunt præcipitania & absorben-
tia mitissima, cum humectantibus & parca quantitate
propi-

32 DISSERTATIO INAVGVRALIS MEDICA

propinata. Nam & haec salium vim infringunt, dum in poros suos recipiunt, & motum seri nimium mitigant. Talia sunt mag. perl. mater perl. corn. ceru. phil. ebur. sin. ign. præp. corall. conch. præp. & in primis quoque antihect. Poterii, vti & bez. mineral. magister. antimon. diaph. a quibusdam laudatur, sic & lap. bez. occid. lap. de Goa, bez. solar. spec. diasaturn. Myns. & huius generis alia adhiberi possunt, ipsaque china de china prouide reliquis addi.

THES. XXXVI.

Causa souens si sit obstructio glandularum intestinalium, vaforum lacteorum, vel viscerum quoque, vt in scorbuto, aperientia etiam, sed temperata, nec siccitatem nec calorem inducentia, habent locum. Talia sunt martialia temperata humida, vt tinctur. mart. cydon. pomat. c. aqua summ. abiet. tinctur. mart. temperata, quibus etiam salina media temperata, iungi possunt. Sic arc. tartari tincturis dictis cum aqua summa. ab. laudata commode iungitur, sic arcan. dupl. Myns. tali in casu prodest, sic ab Ettmullero sal ammoniacum vel solum vel cum antihect. Poterii valde commendatur, si post febrem continuam male curatam vel intermittentem hectica ingruat. Eiusdem commatis est mixtura ex aceto destillato & lapidibus cancrorum vel perlis ab eodem laudata,

THES.

THES. XXXVII.

Quod si abscessus vel vlcus, in pulmonibus vel aliis partibus, soueat malum, traumatica, abstergentia & consolidantia atque balsamica conueniunt, semper simul partem affectam respiciendo. Vide tunc quoque antimoniana laudata, lap. cancrorum, eff. traum. theriac. balsam, & qua alias in phthisi commandantur, usurpan-
dantur. Ex balsamicis consolidantibus balsamum ful-
pluris anisatum maximopere laudat *Sylvius*, cuius pre-
parationem *Eimullerus* cum ol. express. amygd. dulc.
suadet, addendo postmodum guttas aliquod ol. anis. vt
sic temperatus sit, quod omnino non est de nihilo,
quamvis & alterum cum ol. anisi paratum, si aliquot
guttulis tantum mixturæ conuenienti addatur, ita tem-
peretur, vt efferatio inde timenda non sit, inprimis hu-
mectantibus simul in usum vocatis. Resinosa quoque
a quibusdum hoc referuntur, vt terebinthina in vitello
qui soluta, quæ in gonorrhœa coniuncta admitti suo mo-
do potest, alias vero hæc & alia resinosa acriora consultius
omittuntur, balsamicis selectis & temperatis magis in usum
vocatis, quibus etiam semen lycopodii, pectoralibus & alis
iunctum, merito annumerari potest. Eodem modo, alio
affectu souente præsente, ipsi occurrere debemus per
remedia debita, ita tamen selecta, ne vel lympha absu-
matur, vel acrimonia eius ac rarefactio augeatur.

THES. XXXVIII.

Symptomatibus urgentibus ex suis loculis succurri-
tur, vt diarrhoeæ roborantibus & temperantibus medi-

E

camen.

camentis v. g. ex cydoniis, rosis siccis & vnicornu fossili
ac similib⁹ paratis, quæ ab *Ettmullero* laudantur, vbi com-
mode etiam eff. ther. bals. habet locum. Sudores col-
liquatiui vrgentes mitigantur moderate adstringentibus
& concentrantibus, quo nomine tinctura antiphthisica
Gramanni celebris est, vti & tinctura martis temperata
VVedelii facit officium. Alii opita parua dosi aliis re-
mixta laudant, quæ tamen alias sudorem mouent, nisi
iuncta id vna impedian.

THES. XXXIX.

Ex externis alterantibus affectui nostro conferen-
tibus sunt in primis ea, quæ rarefactionem lymphæ mo-
deratiorem reddunt, vt balnea humectantia & tempe-
rantia, quæ prius tepida & postmodum temperate frigi-
da adhibentur, ne rarefactionem augeant. Et hinc pa-
rantur ex aqua dulci, additis mucilaginosis temperanti-
bus, in quibus etiam sunt lac, caput & pedes vituli vel
veruecum. Eadem scopo debentur vnguenta & olea
refrigerantia, porosque oblinendo nimiam transpiratio-
nem refrenantia, vt ol. nymph. plantag. symph. rosac.
vngu. resumpt. infrigid. Galen. rosatum Mes. vt & em-
plastr. de sperm. ranar. dorso impositum. Acetum e-
tiam odoratum, tum alias, tum hic quoque, difflationem
lymphæ nimiam & sudorem excedentem minuit, qua-
tenus acidæ particulæ exhalantes figunt alcalinas in mo-
tu maiore constitutas. Omnia autem horum reme-
diorum, tam internorum quam externorum, usus debet
pro circumstantiarum praesentium varietate ita mode-
rari,

rari, ut prodeesse tantum, nocere autem minime queat,
quod præceptis includi omnino nequit, sed prudentiæ
cuiusvis medici, omnia hæc probe considerant, re-
liquendum est.

THES. XL.

Diæticus tandem fons his omnibus fert suppe-
tias & maxime viribus restaurandis aptus vna est. Aer
hic temperatus ad frigidum paulisper inclinans aptior
est. Cibus sit boni fucci & abundet partibus alibili-
bus, blandis, gelatinosis. Absint vero in his acria, aro-
matica, falsa, piperata & resolutioni resistentia. In se-
lectu vero ciborum a variis autoribus propositorum,
videndum, quid ferre ventriculus ægri possit, quid mi-
nus, inuita enim natura hic quoque nihil moliendum.
Lac in primis amicum his est, vt & iuscula auenacea &
similia. Potus ordinarius potest concedi, bene tamen
constitutus, spirituosus vero nimis ob rarefactionem in-
de timendam non conuenit. Motus maior & reliqua,
quæ superius sub caulis iamduim ex rebus nonnaturali-
bus fuere recensita, aliena sunt, vnde contraria propor-
tionata substituenda erunt, quibus omnibus probe or-
dinatis & administratis restitutio ægri obtinetur, vel, si
id fieri nequeat, nihil omissum fuisse, quod ad restitu-
endam sanitatem facere vlo modo potest,
sufficiet.

SOLI DEO GLORIA!

2 3 2 3 4 4

E 2

Cara

228 (***)

Cara patria cari faboles! noue stella meadentum,
Quos patrius pridem condecorauit honor!
Zopfiadum titulos, incepitque stemmatis auge!
Quod mihi delicias, ceu Tibi lucra, dabit.

De Confobrino egregio
Hac dissertatione follementi
Ad summorum in medicina honorum

Licentiam

Viam fibi aperiens,
Quemadmodum toti Familiae
Ita & mili gratulatus
scribebam

10. CASPAR POSNER,
Eloquentiae Professor
Nec non Ordinis mei Decanus
Iamque Prorektor Academie designatus.

*

Morbi constantes & fixi in corpore dantur,
Non minus atque vagi, teste febri & podagra.
Tollere virosque suo salubri medicamine par est,
Dummodo non nodi, neve marasmus adest.
Tu fixosque vagosque satis propellere nosti,
Et medios, hinc Te purpura clara manet!

Honoris meritisimi & gratulationis faustæ
ergo scribebat

GEORGIVS WOLFGANGVS WEDELIVS.

*

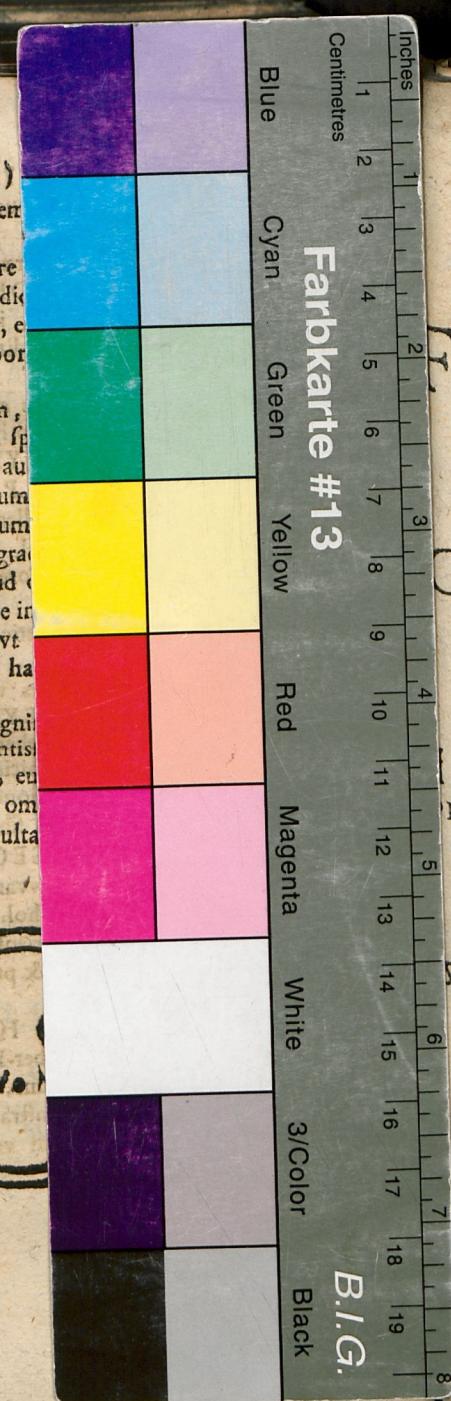
Tam Tua splendescens in Te, quam Patria, virtus,
Exemplo raro, premia digna parat.

Faustæ gratulationis & benevoli ac sinceri
affectionis causa scripta

P R A E S E S.

228 (o)

X2403645

1718, 23
SH 27
21.
Q. D. B. V.
DISSERTATIO INAVGVRALIS MEDICA,
DE
FEBRE HECTICA,

QVAM
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,
DOMINO
GVLIELMO HENRICO,
DVCE SAXONIÆ,
IVLIACI, CLIVIÆ, MONTIVM, ANGARIÆ, VVEST.
PHALIÆ, ET RELIQUA,

PRÆSIDE
JOANNE ADOLPHO WEDELIO,
PHILOSOPHIÆ ET MEDICINÆ DOCTORE, PROFES-
SOR. PVBL. ORDINARIO, MED. DVC. PROV. SAXO-VINAR. AC CI-
VITAT. IENENS. PHYSICO,

PRO LICENTIA
SVMMOS IN ARTE MEDICA HONORES, INSIGNIA
& Privilegia Doctoralia,
MORE MAIORVM RITE CAPESSENDI
SOLEMNI PHILATRORVM
exami*n* submisit

HENRICVS GOTEFREDVS ZOPFF,
GERA-VARISCVS.
AD. D. VII. FEBR. M DCC XVIII.
HORIS LOCOQUE CONSVENTIS.

IENÆ, CHARACTERIBVS KREBSIANIS.